

129 — Отъ глаголи-тъ на *ешъ*:

1. Глаголи-тъ които иматъ *е* или *ь* предъ слѣдна-тъ си съгласна коренна буква, тѣ правѣтъ на *охъ*; като: *гребъ, гребохъ; метъ, метохъ; вѣкъ, вѣкохъ*; и пр.

2. Окончателни-тъ въ корена-тъ си на *ер*, които отпускатъ *е*; като: *перъ, прахъ; держ, драхъ; беръ, брахъ*; и пр.

Замѣч. Глаголи-тъ на *е шъ* измѣняватъ Ж-то въ З: *рѣжъ, рѣзахъ*; Ч-то въ К: *плачъ, плакахъ*; Ш-то въ С: *пишъ, писахъ*. Глаголи-тъ на *и шъ* не пріематъ никаква промѣна; като: *служъ, служихъ; грѣшъ, грѣшихъ; учъ, учихъ*.

130 — И тѣй, глаголи-тъ на *ишъ* измѣняватъ окончателна-тъ на сегашно-то въ *ихъ*, *ьхъ* и *ахъ*:

ихъ, когато глагола-тъ прави на *ишъ*;

ьхъ, когато преди коренна-тъ има *р* или...;

ахъ, когато коренна-тъ е *ж*, *ч*;

А глаголи-тъ на *ешъ* я измѣняватъ въ *хъ*, *ахъ*, и *охъ*

хъ, когато коренна-тъ е гласна;

ахъ, когато тя е съгласна;

охъ, когато преди коренна-тъ ся нахожда *е*.

131 — Отъ минало-то опредѣленно произхожда:

1. Бждно-то второ, което става отъ първо-то лице като исхвърлимъ *хъ* и прибавимъ глагола-тъ [*иъ*]; като: *писахъ, писа-иъ; нѣхъ, нѣ-иъ*;

2. Стѣслателно-то наклоненіе, което става съ при-турка-тъ, въ корена-тъ на минало-то опредѣл. на *вамъ* или *авамъ*; като: *писахъ, писвамъ; орахъ, ора-вамъ; учихъ, учивамъ*.

132 — Замѣч. Глаголи-тъ въ второ-то спряженіе, които иматъ преди *амъ* или *ямъ* В, пріематъ още едно *в*; като: *вѣнча-вамъ, вѣнчававамъ; управямъ, управявамъ*.